

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในระบอบการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย หลักการที่มีความสำคัญมากที่สุดประการหนึ่ง คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองโดยยึดถือตามหลักทฤษฎี หรือแนวความคิดในการกระจายอำนาจทางการปกครอง (decentralization)

หลักการกระจายอำนาจทางการปกครองนี้ นำมาใช้ในประเทศไทยในรูปแบบของการปกครองท้องถิ่น โดยมีหลักการปกครองท้องถิ่น 5 ประการ ดังนี้คือ¹

1. หมายถึงการปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากรหรือขนาดของพื้นที่
2. จะต้องมียุติธรรม (autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม
3. จะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของท้องถิ่น (legal rights) ได้แก่
 - 3.1 มีสิทธิที่จะตรากฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของท้องถิ่น เพื่อใช้ปฏิบัติหน้าที่และบังคับแก่ประชาชนในท้องถิ่น เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล
 - 3.2 มีสิทธิในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการของตน
4. มีองค์กรที่จำเป็นในการปกครองตนเอง (necessary organization) เช่น ฝ่ายนิติบัญญัติฝ่ายบริหาร
5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวาง

¹ประหยัด หงษ์ทองคำ และพรศักดิ์ ม่วงแก้ว, ปัญหาและแนวทางปรับปรุงประสิทธิภาพของการบริหารเทศบาลไทย (กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2529), หน้า 108.

ตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วน
ท้องถิ่น ไว้ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เทศบาล
3. สุขาภิบาล
4. ราชการส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด (ในปัจจุบัน ได้แก่ กรุงเทพมหานคร
เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล)

เทศบาล (municipality) เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นระบบการ-
ปกครองที่จะมีส่วนในการส่งเสริมหรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง
(political participation) และจะเป็นการปกครองที่เหมาะสมกับสภาพของชุมชนเมือง
(urban area) กล่าวคือ ในชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงในแง่ภูมิต่าง ๆ จนกระทั่งบังเกิดความ
เจริญทั้งในทางสังคมและเศรษฐกิจ จะต้องมีการระดมพลังความคิดจากส่วนต่าง ๆ ของชุมชน
เพื่อที่จะร่วมกันทำการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ภายในชุมชนเอง รูปแบบของการปกครองแบบเทศบาล
จึงเหมาะสมกับชุมชนดังกล่าวมากที่สุด เพราะเทศบาลได้ตอบสนองต่อหลักการดังกล่าวข้างต้นดังนี้

1. สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
2. สามารถเอื้ออำนวยต่อการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน
ในท้องถิ่น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้บริหารในองค์กรท้องถิ่น มีความระมัดระวังที่จะรักษามลประโยชน์ของ
ประชาชนในท้องถิ่น
3. สามารถแบ่งเบาภาระการดำเนินงานของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2511 ระบุอำนาจหน้าที่ของเทศบาล
ไว้ดังนี้

เทศบาลตำบล

เทศบาลตำบลมีหน้าที่

1. การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. ให้มีและบำรุงทางน้ำ ทางบก
3. รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัด

มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
6. ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
7. หน้าที่อื่น ๆ ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

หน้าที่ของเทศบาลตำบลอาจกระทำได้ คือ

1. จัดให้มีน้ำสะอาด หรือการประปา
2. จัดให้มีโรงฆ่าสัตว์
3. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
4. ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
5. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
6. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
8. การเทศพาณิชย์

เทศบาลเมือง มีหน้าที่ต้องกระทำ คือ

1. หน้าที่ที่เทศบาลตำบลจัดทำตามกฎหมาย
2. ให้มีน้ำสะอาดและการประปา

3. ให้มีโรงฆ่าสัตว์
4. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
5. ให้มีการบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
6. ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ
7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

เทศบาลเมือง มีหน้าที่ที่อาจจะกระทำได้ คือ

1. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
2. ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
3. บำรุงและส่งเสริมการทำการค้ากันของราษฎร
4. ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
5. ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล
6. ให้มีการสาธารณสุข
7. จัดทำกิจการอื่น ซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
8. จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา
9. ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษาและพลศึกษา
10. ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะหรือสวนสัตว์
11. ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และการรักษาความสะอาด
12. การเทศพาณิชย์

เทศบาลนคร

เทศบาลนคร มีหน้าที่ที่ต้องกระทำ คือ

1. หน้าที่ที่เทศบาลเมืองต้องจัดทำตามกฎหมาย
2. ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
3. กิจการอย่างอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข

และนอกจากนี้เทศบาลนครอาจกระทำได้ คือหน้าที่ต่าง ๆ ซึ่งเป็นหน้าที่ที่อาจกระทำได้ของเทศบาลเมือง

พิจารณาจากอำนาจหน้าที่ของเทศบาลดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่ามีส่วนในการกำหนดชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม วิถีชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเทศบาล จึงส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนในเขตเทศบาลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

การขยายเขตเทศบาลเป็นการเปลี่ยนแปลงขอบเขตอำนาจหน้าที่ประการหนึ่ง ที่มีผลกระทบต่อประชาชนที่เข้ามาอยู่ภายในเขตเทศบาล ซึ่งผลกระทบดังกล่าวนี้ ได้แก่

1. ประชาชนที่เข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลจะต้องเสียภาษีในอัตราเพิ่มขึ้น
2. การบังคับใช้เทศบัญญัติจะต้องทำให้ประชาชนมีภาระเพิ่มขึ้น เช่น การขออนุญาตปลูกสร้างและต่อเติมอาคาร เป็นต้น
3. สถานภาพและบทบาทรวมทั้งอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตที่จะมีการขยายเขตเทศบาลออกไป
4. การบังคับใช้เทศบัญญัติ จะทำให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดมากขึ้น เช่น พรบ. รักษาความสะอาด, การค้าขายหาบเร่แผงลอย จะทำไม่ได้อย่างอิสระเหมือนเดิม
5. ขอบเขตการปกครองท้องถิ่นของข้าราชการระดับอำเภอลดน้อยลง

ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงแนวเขตเทศบาลหรือการขยายเขตเทศบาลจึงทำให้เกิดความขัดแย้งหรือผลกระทบต่อประชาชนและองค์กรอื่น ๆ ที่เขตเทศบาลขยายไปถึง ผลกระทบดังกล่าวจะแสดงออกทางด้านมีการต่อต้าน คัดค้านไม่เห็นด้วย จากประชาชน หรือองค์กรอื่น ๆ เสมอ ๆ อันเนื่องมาจาก ผลกระทบดังกล่าวข้างต้น ซึ่งทำให้บางเทศบาลไม่สามารถขยายเขตของเทศบาลได้ตามความต้องการ

เทศบาลเมืองอ่างทอง เป็นเทศบาลหนึ่งที่ได้มีการขยายเขตเทศบาล โดยในปี 2536 ได้ทำโครงการขยายเขตเทศบาล ซึ่งเดิมมีพื้นที่เพียง 3.273 ตารางกิโลเมตร เสนอต่อสภาเทศบาลเมืองอ่างทองเพื่อพิจารณา และสภาเทศบาลฯได้มีมติเห็นชอบให้เทศบาลขยายเทศบาลออกไปอีกจำนวน 23.13 ตารางกิโลเมตร ซึ่งรวมพื้นที่เดิมแล้วเทศบาลเมืองอ่างทองจะมีพื้นที่ 26.43 ตารางกิโลเมตร เทศบาลเมืองอ่างทองจึงได้ส่งโครงการให้สำนักผังเมืองพิจารณาดำเนินการด้านผังเมืองเพื่อกำหนดแนวเขตจัดทำแผนที่และคำอธิบาย ซึ่งสำนักผังเมืองได้ดำเนินการกำหนดแนวเขต จัดทำแผนที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว เทศบาลเมืองอ่างทองจึงส่งโครงการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองพิจารณา จังหวัดอ่างทองได้พิจารณาแล้ว เห็นควรรักษาขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง ตามแนวเขตที่สำนักผังเมืองกำหนด ประกอบด้วยพื้นที่ 7 ตำบล 27 หมู่บ้าน ได้แก่

1. ตำบลบ้านแห	หมู่ที่ 4, 5 และ 6
2. ตำบลศาลาแดง	หมู่ที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6
3. ตำบลบ้านรี	หมู่ที่ 2,3 และ 4
4. ตำบลบ้านกรวด	หมู่ที่ 1 และ 2
5. ตำบลย่านซื่อ	หมู่ที่ 1 และ 3
6. ตำบลบ้านอิฐ	หมู่ที่ 2,3,4,5,8,9,10 และ 11
7. ตำบลโพสะ	หมู่ที่ 6, 7 และ 8

ทั้งนี้เทศบาลเมืองอ่างทองได้ให้เหตุผลในการขยายของเทศบาลดังนี้

1. เพื่อความเหมาะสมทางด้านความเจริญและเศรษฐกิจ เนื่องจากปัจจุบันชุมชนในเขตเทศบาลและเขตติดต่อกับเขตเทศบาลได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นในด้านธุรกิจการค้าและบริการต่าง ๆ อาคารพาณิชย์และหมู่บ้านจัดสรรสมควรที่จะได้มีการควบคุมการก่อสร้าง และการให้บริการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึง ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบาย และระบบเศรษฐกิจของชุมชนนั้นคงมากยิ่งขึ้นเมื่อได้รับบริการจากเทศบาล
2. เพื่อความเหมาะสมทางด้านผังเมือง เพื่อการควบคุมการขยายตัวของชุมชนในอนาคตให้สอดคล้องกับการวางและจัดทำเขตผังเมืองรวมเมืองอ่างทองตามกฎหมายกระทรวงมหาดไทย

ฉบับที่ 75 (พ.ศ.2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2518 ซึ่งมีนโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดินให้มีประโยชน์สูงสุด ป้องกันมลภาวะเป็นพิษ และสภาพชุมชนแออัดคับคั่ง รวมทั้งให้ประชาชนมีความปลอดภัยมั่นคงและได้รับความสะดวกสบาย ซึ่งหากเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและดำเนินการเองจะสามารถควบคุมการขยายตัวของชุมชนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการกำหนดเขตผังเมืองรวมเมืองอ่างทองได้

3. เพื่อความเหมาะสมทางด้านการคลัง เนื่องจากเทศบาลมีพื้นที่เขตเทศบาลเพียง 3.273 ตารางกิโลเมตร ประกอบกับในเขตเทศบาลไม่มีย่านอุตสาหกรรม จึงทำให้มีรายได้ที่จัดเก็บได้เองน้อยจะเห็นได้ว่าในปี 2534 มีรายได้เพียง 13,180,474.68 บาท ในขณะที่ต้องจ่ายเป็นรายจ่ายประจำเท่ากับ 12,688,117.99 บาท ทำให้ไม่สามารถนำรายได้พัฒนาท้องถิ่นได้เลยต้องขอรับเงินอุดหนุนจากส่วนกลางเท่านั้น ดังนั้น ถ้าเทศบาลขยายเขตออกไปครอบคลุมพื้นที่ดังกล่าว ก็คาดว่าจะทำให้เทศบาลมีรายได้เพิ่มมากขึ้นสามารถนำรายได้ส่วนที่เพิ่มขึ้นมาพัฒนาท้องถิ่นได้ด้วยตัวเองมากยิ่งขึ้นรวมทั้งสามารถให้การทำงานบำรุงได้อย่างเพียงพอ

ความจำเป็นในการขยายเขตเทศบาล

เทศบาลเมืองอ่างทองได้อ้างความจำเป็นในการขยายเขตเทศบาล ดังนี้

1. เพื่อควบคุมดูแลให้ชุมชนแห่งใหม่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคตขยายตัวอย่างเป็นระเบียบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการกำหนดเขตผังเมืองอ่างทอง
2. เพื่อสามารถให้บริการด้านสาธารณสุข โภชนาการ การบริการจัดเก็บขยะมูลฝอยและการบริการไฟฟ้าสาธารณะแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบาย รวมทั้งสามารถให้สวัสดิการแก่สังคม และนันทนาการแก่ประชาชน โดยดำเนินการก่อสร้างสถานที่พักผ่อนหย่อนใจประเภท สวนสาธารณะ เป็นต้น
3. เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการอนุรักษ์ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ถ้าเทศบาลเป็นผู้ควบคุมดูแลการขยายตัวของชุมชนที่เกิดขึ้นใหม่ในบริเวณเขตติดต่อกับเขตเทศบาลแล้ว จะทำให้สามารถควบคุมการปล่อยน้ำเสียของชุมชน โดยก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย รวมทั้งให้บริการจัดเก็บขยะมูลฝอยและกำจัดอย่างถูกวิธี ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการป้องกันการเกิดสภาพแวดล้อมเป็นพิษได้อย่างเด่นชัด

4. เพื่อเพิ่มรายได้ให้เทศบาล จะทำให้เทศบาลมีรายได้ที่จัดเก็บของเพิ่มขึ้น สามารถพึ่งตนเองได้มากกว่าในปัจจุบัน

ข้อดีและข้อเสียของการขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง

พร้อมนี้เทศบาลเมืองอ่างทองยังได้เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียในการขอขยายเทศบาลดังนี้

ข้อดี

1. สามารถควบคุมความเจริญเติบโต ซึ่งนับวันจะขยายเพิ่มมากขึ้นให้เป็นไปด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่ผังเมืองรวมกำหนดไว้จะเห็นได้ว่า ในอดีตที่ผ่านมาชุมชนในเขตเทศบาลได้เจริญเติบโตขึ้นมาโดยมิได้มีการวางผังเมืองไว้ ทำให้ชุมชนย่านการค้าในปัจจุบันต้องประสบกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหาการจราจรคับคั่ง เนื่องจากขนาดของถนนไม่ได้มาตรฐาน ปัญหาขาดแคลนเป็นระเบียบเรียบร้อยและปัญหาน้ำท่วมขัง เนื่องจากการก่อสร้างท่อระบายน้ำไม่ได้มาตรฐานไม่สอดคล้องกับความเจริญเติบโตของท้องถิ่น ซึ่งถ้าหากปล่อยให้ชุมชนนอกเขตเทศบาลเจริญเติบโตปราศจากการควบคุมที่จริงจังก็จะก่อให้เกิดปัญหา เช่นเดียวกับสภาพของชุมชนในเขตเทศบาลปัจจุบันนี้

2. ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ถ้าเทศบาลขยายเขตออกไป จะทำให้การบริการด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ขยายออกไปด้วยเช่นเดียวกัน ทำให้ชุมชนได้รับความสะดวกสบาย อันจะเป็นสิ่งจูงใจให้นักธุรกิจและผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ สนใจที่จะมาลงทุนประกอบการค้ากันมากขึ้นอันจะเป็นการส่งเสริมให้เศรษฐกิจขยายตัวและยิ่งขึ้นในขนาดต่อไป

3. เป็นการส่งเสริมการปกครองตนเองของท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตยให้ขยายเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็น การสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 อันจะเป็นผลให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่และบทบาทของตนเองในรูปแบบการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น

ข้อเสีย

เทศบาลเมืองอ่างทอง คาดว่าการขยายเขตเทศบาลในครั้งนี้ไม่ก่อให้เกิดผลเสีย
แต่อย่างใด

ต่อมาเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2536 ได้มีราษฎรอำเภอเมืองอ่างทอง จำนวนประมาณ
2,000 คน เดินทางไปเรียกร้องคัดค้านการขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทองที่หน้าศาลากลาง
จังหวัดอ่างทอง จนกระทั่งกรมการปกครองได้สั่งการให้ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง เขต 2
ไปตรวจสภาพความเหมาะสมในการขอขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง ร่วมกับปลัดจังหวัดอ่างทอง

จากการไปตรวจสภาพความเหมาะสมของผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง เขต 2
ร่วมกับปลัดจังหวัดอ่างทองพบว่า เขตเทศบาลเมืองอ่างทองเดิมมีพื้นที่เล็กเกินไป (เพียง 3.273
ตารางกิโลเมตร) แต่พื้นที่ที่ขอขยายเขตออกไปนั้นกว้างเกินไป บางพื้นที่เป็นพื้นที่สีเขียวบางพื้นที่
เป็นที่ว่างเปล่า ไม่มีชุมชนอยู่แต่อย่างใด ประกอบการขอขยายเขตครั้งนี้ได้ขอขยายเขตตามแนว
เขตที่สำนักผังเมืองทำไว้รองรับความเจริญในอนาคต ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ถึง 7 ตำบล 27 หมู่บ้าน
ทำให้กระทบต่อการปกครองท้องถิ่นที่มีมายาวนาน ซึ่งได้ขยายออกไปแล้วสถานะของตำบล หมู่บ้าน
และสถานะของกำนันผู้ใหญ่บ้าน หมดไป หรือลดบทบาทไป

เพื่อไม่ให้กระทบต่อการปกครองท้องถิ่นและการขยายเทศบาลไปในชุมชนที่เจริญ
แล้วทั้งเทศบาลสามารถให้บริการแก่ประชาชนได้ทั่วถึง ผู้ตรวจราชการกรมการปกครองเขต
2 จึงใคร่เสนอแนวทางต่อปลัดจังหวัดอ่างทอง นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง นายอำเภอเมือง
อ่างทอง ปลัดเทศบาลเมืองอ่างทอง และผู้ตรวจการส่วนท้องถิ่น เพื่อแก้ไขปัญหาและจะได้ชื้อยุดิ
บนพื้นฐานความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง

ต่อมาในวันที่ 6 สิงหาคม 2536 ได้มีการประชุมเกี่ยวกับการขยายเขตเทศบาล
เมืองอ่างทอง ณ ห้องประชุมเทศบาลเมืองอ่างทอง โดยมีปลัดจังหวัดอ่างทองเป็นประธาน
และมีผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย นายอำเภอเมืองอ่างทอง นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง
เทศมนตรีเมืองอ่างทอง ปลัดเทศบาลเมืองอ่างทอง ผู้ตรวจการส่วนท้องถิ่นจังหวัดอ่างทอง และ

กำหนดผู้ใหญ่บ้านในเขตที่เทศบาลขอขยายเขต ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้เทศบาลเมืองอ่างทองขยายเขตเทศบาลออกไปประมาณ 2.92 ตารางกิโลเมตร กรมการปกครอง และกระทรวงมหาดไทยได้ให้ความเห็นชอบ ให้เทศบาลเมืองอ่างทองขยายเขตออกไปได้ตามมติที่ประชุมดังกล่าว เทศบาลเมืองอ่างทองจึงสามารถขยายเขตเทศบาลได้เพียง 2.92 ตารางกิโลเมตร (จากเดิมขยาย 23.13 ตารางกิโลเมตร) ตามมติที่ประชุมเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2536 นั้น เป็นผลให้เทศบาลเมืองอ่างทองมีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 6.193 ตารางกิโลเมตร โดยที่ไม่มีประชาชนออกมาคัดค้านแต่ประการใดอีกเลย

จากสภาพทั่วไปที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีจุดน่าสนใจว่า

1. เหตุใดจึงมีราษฎรอำเภอเมืองอ่างทอง ประมาณ 2,000 คน ออกไปชุมนุมคัดค้านการขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทองเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2536 ซึ่งถ้าพิจารณาจากเหตุผลความจำเป็น และข้อดีของการขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทองแล้วจะเห็นว่าประชาชน หรือราษฎรที่เทศบาลขยายเขตออกไปครอบคลุมนั้น น่าจะได้รับความพึงพอใจ และน่าจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในเขตเทศบาล
2. เหตุใดจึงมีการตกลงกันให้ลดพื้นที่ขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง เหลือเพียง 2.92 ตารางกิโลเมตร (จากเดิมที่ขอขยายเขต 23.13 ตารางกิโลเมตร) ได้สำเร็จ และไม่มี การคัดค้านจากประชาชนอีก

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความเป็นมาและสาเหตุของการขอขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความเห็นที่ขัดแย้งในเรื่องการขอขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง รวมถึงผลกระทบของความขัดแย้งต่อการเมืองท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาวิธีการแก้ปัญหาหรือระงับความขัดแย้งในการเมืองท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองอ่างทอง กรณีการขอขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยสำคัญที่เป็นปัญหาต่อการขยายเขตเทศบาล ได้แก่ การสูญเสียผลประโยชน์ ตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางตำแหน่ง และความไม่เข้าใจของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่น

แนวความคิดทางทฤษฎี

การศึกษาเรื่องความขัดแย้งมีแนวความคิดที่เกี่ยวข้องคือ

1. แนวความคิดเกี่ยวกับความขัดแย้ง (conflict theory)
2. แนวความคิดเกี่ยวกับผู้นำ (elite) ในพื้นที่
3. แนวความคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น (local government theory)
4. แนวความคิดเกี่ยวกับกลุ่มผลประโยชน์ (interest groups theory)

ขอบเขตในการวิจัย

การศึกษาเรื่องความขัดแย้งในการเมืองระดับท้องถิ่น คือ เทศบาลเมืองอ่างทองจะศึกษาวิเคราะห์ถึงความพยายามในการขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง เริ่มตั้งแต่การริเริ่มแนวความคิดในการขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง จนกระทั่งความพยายามขยายเทศบาลเมืองอ่างทองเป็นผลสำเร็จ (ประมาณ ปี พ.ศ.2535-2536)

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการศึกษาหาข้อมูลด้วยการสำรวจเอกสาร (documentary servey) การสัมภาษณ์ (face-to-face interview) และการสังเกตการณ์ (observation)

การสำรวจเอกสารผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาโดยการใช้อักษรขึ้นต้น คือ เอกสารทางราชการ จากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. กระทรวงมหาดไทย
2. กรมการปกครอง (สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น)
3. จังหวัดอ่างทอง
4. อำเภอเมืองอ่างทอง
5. เทศบาลเมืองอ่างทอง
6. สภาตำบล 7 ตำบลในเขตอำเภอเมืองอ่างทองที่เทศบาลเมืองอ่างทองขอขยาย

เขตออกไปครอบคลุม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการดำเนินการขยายเขตเทศบาล
- 2) ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริงของความขัดแย้งกรณีการขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง
- 3) ทำให้ทราบมาตรการ และวิธีการระงับความขัดแย้ง กรณีการขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง
- 4) ผลจากการวิจัยนี้จะสามารถนำไปปรับใช้ด้านการขยายเขตเทศบาลอื่นได้

นิยามศัพท์

เนื่องจากคำว่า "ผลประโยชน์" (interest) เป็นคำที่มีความกว้างขวางมาก สำหรับผลประโยชน์ตามความหมายในวิทยานิพนธ์ อาจแยกออกได้ คือ

1. ตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ ตลอดจนเกียรติภูมิ และความมีหน้ามีตาของผู้ผู้นำในชุมชนในระดับตำบล และหมู่บ้าน อันได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านแพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสภาตำบลและหมู่บ้าน

2. อำนาจหน้าที่ของข้าราชการฝ่ายปกครอง
3. รายได้ของเทศบาลจากการขยายเขตเทศบาล
4. เงินและความสะดวกสบาย ความเคยชิน กับการดำรงชีวิตแบบเดิมของประชาชนใน

พื้นที่

การนำเสนอ

ผู้วิจัยได้เสนอบทวิจัยไว้ตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 บทนำ จะกล่าวถึงเค้าโครงทั่วไปของวิทยานิพนธ์ อาทิ สภาพปัญหาทั่วไป วัตถุประสงค์ สมมุติฐานในการศึกษา ขอบเขตของการศึกษา วิธีการศึกษา นิยามศัพท์และผลที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 กล่าวถึงทฤษฎี และแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

บทที่ 3 ความเป็นมาของเทศบาลและมูลเหตุของการขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง

บทที่ 4 แนวความคิดและวิธีการดำเนินการคัดค้านของผู้ไม่เห็นด้วยกับการขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง

บทที่ 5 แนวทางในการระงับความขัดแย้งกรณีการขยายเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง

บทที่ 6 บทสรุป